

Núm. 25 Primavera 2015

EDITORIAL

3.– Equip de Redacció.

OPINIÓ

3.– Vellea, pel Sr. *Jaume Caelles*.

L'ENTREVISTA

4.– *Sra. Montse Guiu*, el cinema avui.

PARLEM DE SALUT

7.– Les cures pal·liatives, per la *Dra. Neus Albanell*.

LES NOSTRES ACTIVITATS

9.– Festes de Nadal: la coral de l'Esplai, Joves de l'Església Evangèlica, Entrega de postals de Nadal, Un pare Noel molt ben acompanyat, Els Reis Mags d'Orient, Concert de petits grans músics. TSJTSG 3a i 4 trobada.

HISTÒRIES O CONTES

13.– La mili, pel Sr. *Jordi Torrent*.

LES NOSTRES RECEPTES I REMEIS CASOLANS

14.– Canelons d'espínacs.
L'all.

PARLEM AMB LA GENT GRAN

15.– *Sres. Remei Bover, Rosa Boix i Conxita Pallarés*, cuidadores.

RECORDEM

18.– El cinema.

SENSACIONS

21

OCI I CULTURA

22.– Aparella.
La llista de la compra.
Posar en ordre els títols de pel·lícules.

Equip de redacció:

Alba Escavias Vacas, Susanna Forné González, Lali Garcia Ràfols i Eva March Álvarez.

Han col·laborat en aquest número:

Arxiu Planella, Neus Albanell, Maria Arnella, Sussi Boniquet, Jaume Caelles, Teresa Esclusa, Montse Espinalt, Teresa Garcia, Montse Guiu, Visitación Lorenzo, David Noguera i Isidre Rabassa.

Els nostres residents:

Rosa Boix, Josep Bonet, M. Remei Bover, Núria Companys, Joan Corominas, Rosa Isern, Josep Figuera, Maria López, Carmen Millán, Rosalia Montané, Montserrat Palau, Conxita Pallarés, Jordi Torrent i Teresa Tarragona.

Foto portada: Eva March.

Telèfon: 973 35 24 11 **e-mail:** parlem@fsh.cat **Periodicitat:** trimestral.

Editorial

Encetem un altre número amb l'arribada de la primavera, temps d'olors, pluja de colors i amb un munt de pàgines plenes d'activitats, d'entrevistes, d'històries, etc.

Aquest cop, parlarem amb els padrins de cinema, de l'atenció al final de la vida i de la importància de cuidar a la gent gran. No hi faltaran imatges de tot allò que hem fet i d'activitats per pensar. Diverses propostes, com sempre, desitjant que les gaudiu.

Equip de redacció

Opinió

Vellesa

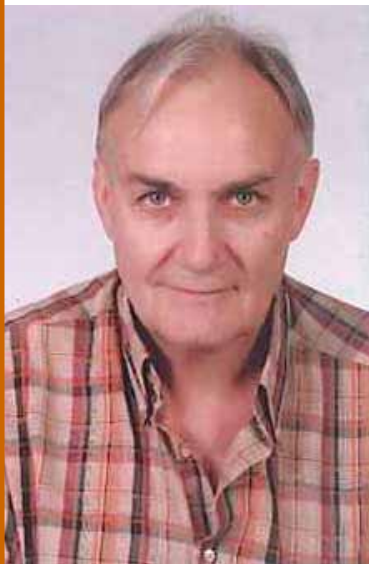
Començo amb aquesta paraula per reivindicar-la. Sovint se li dóna una connotació negativa que no té raó de ser. Hem de canviar-ne el seu valor. "Gent gran", "tercera edat", "els padrins"... estan bé, però moltes vegades tenen significats més amplis. Ésser vell vol dir atansar-se a la meta, arribar a port, consolidar el camí.

La ment hi ha d'ajudar. Al principi, quan les mancances ocasionades pels anys et van condicionant el dia a dia, et costa acceptar-ho. Ja més reflexivament, t'adones que és part del trajecte. Inútil rebel·lar-te, t'hi hauràs de fer amic. Malgrat tot, hi ha motius, molts, per fer d'aquesta etapa una festa.

Caldrà enamorar-se. Una mica de tot i, especialment, d'aquelles coses que sempre ens han agradat i que mai no hem pogut fer, per motius de feina, per obligacions, en una paraula, pel temps. L'experiència del llarg camí recorregut, ens ajudarà a relativitzar les dificultats i a viure el moment en positiu, a compartir-lo mansament.

Les oportunitats al nostre abast són múltiples i diverses, i la sensibilitat personal en farà la tria més adient: música, lectura, teatre...; caminades, la partida, l'hortet o el jardí; cursets, cinema, viatjar... i moltes més possibilitats. Tot amanit amb unes relacions d'amistat generoses i obertes. Sense oblidar la família: caldrà cuidar-la i gaudir-la amorosament, amb parella, fills, néts... segons cadascú.

I el record, no pas trist ni nostàlgic, d'allò que vam tenir i ja no tornarà (neguits, vivències, responsabilitats), però ben segur que tenim éssers molt estimats per nosaltres que ens omplen de satisfacció en veure'ls.

Arribar a vell és un luxe: has gaudit de pares i de padrins, has superat les tensions de la pubertat, t'has enamorat i has vist créixer la vida al teu entorn, has anat perdent forces i lleugeresa a mesura que guanyaves equilibri, capacitat de control i respecte per tothom - fins per aquells més distants del teu pensament -. Ja gran, pots dedicar el teu temps, les teves energies i capacitats, poques o moltes, a tu i als altres, a tot allò que et genera interès i et captiva.

Sí, ser vell és una bona cosa.

Sr. Jaume Caelles
Mestre jubilat

Sra. Montse Guiu

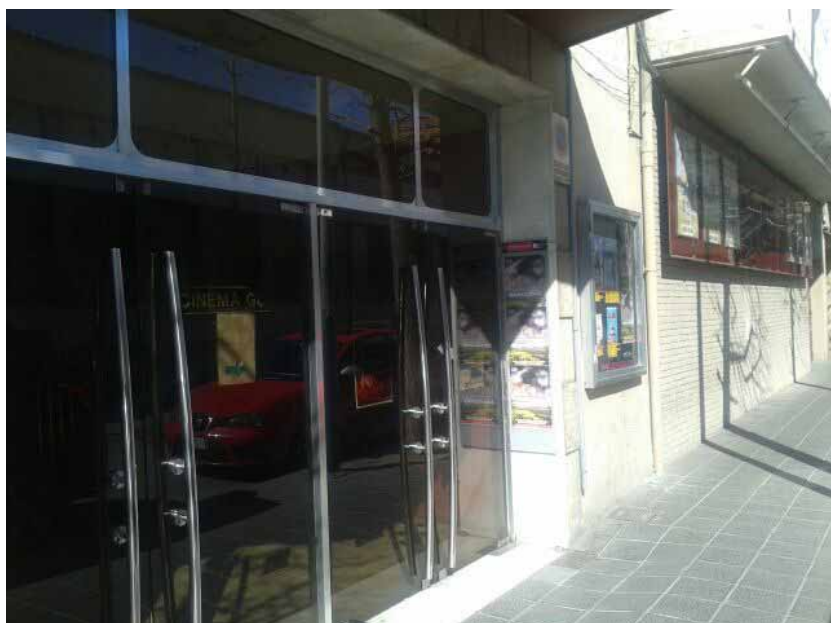
EL CINEMA AVUI

La Montse Guiu és filla de la Seu d'Urgell, es defineix a ella mateixa com a Pirinenca. Va estudiar filologia anglesa i des de l'any 1986 és la propietària de Cinemes Guiu a més de ser la ideòloga de Picurt. Ha rebut diferents premis: *Euro kids cinema award 2005* a Suècia, per la creació de programes educatius de cinema infantil europeu o *Expo cine 2004* a Espanya, a la millor empresària local d'exhibició.

Com va començar en els Cinemes Guiu?

El meus pares van obrir els Cinemes Guiu l'any 1967, però no van poder portar la seva gerència massa temps, només uns 7 anys, doncs van morir molt joves. En aquell moment vam llogar el cinema a uns empresaris de Puigcerdà, fins que l'any 1986, un cop acabats els estudis, vaig començar l'ofici.

Des de llavors, no hi ha hagut grans canvis. L'any 2006 es va remodelar una mica transformant l'amfiteatre en la sala 2.

Com és físicament una pel·lícula de cinema?

Ara, des de fa uns 4 o 5 anys estan pràcticament totes digitalitzades. Abans arribaven en saques de 4 o 5 rotllos, que s'havien d'ajuntar muntant-los en una bobina gran, casant tots els rotllos amb l'ajuda d'una màquina. Per realitzar aquest procés es necessitava una mitja hora de temps. Depenent de la durada de la pel·lícula, aquesta podia estar formada per 5 o, fins i tot, 8 rotllos.

Des que hi sóc jo, només projectem una pel·lícula per sessió, jo sempre he concebut el cinema com a una estrena.

Quina és la seva tasca principal?

Jo sóc programadora, sóc la persona que està entre les pel·lícules del mercat i el públic a qui van destinades. El cinema d'estrena és un producte molt efímer, té una vida molt curta. Des de l'estrena d'una pel·lícula, fins que perd interès a la finestra de projecció de gran pantalla, només hi ha unes 9 setmanes.

La publicitat que es fa d'una estrena és molt important, és en aquest moment quan la gent valora la pel·lícula i s'ha d'aprofitar. El programador ha de ser molt àgil i ha d'estar sempre al dia.

Ha canviat el públic?

Ha canviat molt. Des que es poden baixar les pel·lícules per internet, els hàbits han canviat molt. El públic de pantalla gran ha disminuït un 60%, s'ha perdut la franja de joventut, dels 15 al 30 i pocs anys, que abans eren els grans consumidors de cinema.

S'ha mantingut el públic cinèfil i s'ha creat un nou grup d'espectadors que són les dones. La pròpia idiosincràsia femenina entén el cinema com a un acte social, quelcom que s'ha de compartir. Els grans productors ja treballen per a aquest consumidor fidel.

Al seu cinema també projecta òperes i ballets, com és això?

És cert, des de fa un temps també projectem "directes" d'òperes, de ballets, de concerts... Tot és oferir emoció al públic, el cinema té la capacitat de bellugar la part emocional de la persona, igual que els directes. Oferim la possibilitat de veure el que està passant en aquell moment a Nova York o a Milà. Pots assistir a l'arribada de la gent, veure els vestits, gaudir del glamour. Pot ser fins i tot millor que si hi fossis, doncs qui fa la realització són directors de cinema i pots presenciar primers plans dels actors on captar la seva pròpia emoció.

Des de quan hi ha crispetes al cinema?

Aquí, com a tot el país, hem implantat el model americà d'explotació de cinema. Qui mana en el cinema són els americans, la filosofia del món americà està dins nostre constantment, la nostra forma d'actuar és la que ells volen (els gins, la coca-cola, els cornflakes...).

Tanmateix, la Unió Europea, conscient d'aquest problema, ha invertit últimament molts diners en escoles de cinema, subvencionant pel·lícules, sensibilitzant al públic... El cinema europeu en els darrers anys ha fet una gran tasca d'assentament però no pot desbancar el cinema americà, les grans meyers (la Golden Meyer, la Fox, la Paramount...) són molt potents. Jo sóc proeuropea, a la sala 2 sempre hi tinc cinema d'autor.

Què és Picurt?

És una mostra de cinema de muntanya del Pirineu. La primera edició es va fer a Vilanova de Banat i va tenir l'èxit suficient per engrescar-nos a continuar i posteriorment s'ha anat ampliant gràcies a tot el material que ens arriba. Aquest any és la novena edició. S'exhibeixen, entre curts i llarg metratges, 50 o 60 obres de 20 països diferents, majoritàriament obres inèdites. El certamen, no competitiu, consta de 9 seccions diferents, com ara dona-muntanya, petita muntanya o esport-muntanya. Se celebra al mes de juny i està dividit en tres grans blocs. Primer el cinema amb pel·lícules de producció pròpia i amb l'exhibició de les guanyadores dels festivals de cinema de muntanya de tot el món. Al mateix temps, hi ha una jornada teòrica de caire acadèmic sobre un tema monogràfic referent a la muntanya (el paisatge, els recursos hídrics...). Per últim, es desenvolupen tot d'activitats paral·leles, com ara manifestacions literàries, activitats gastronòmiques, exposicions artístiques, tallers per a la mainada...

Montse, la millor pel·lícula per a vostè?

El tambor de hojalata de Volker Schlöndorff.

Parlem de salut...

Les cures pal·liatives

Per la Dra. Neus Albanell Metgessa de la unitat sociosanitària

La medicina s'ha desenvolupat molt en els últims anys, això ha fet que augmentés molt l'esperança de vida dels homes. En els països desenvolupats, a principis del segle XX, l'expectativa de vida era de 34 anys, avui en dia és superior a 80. Tot això, ha estat degut a la gran disminució de morts causades per infeccions i per altres processos aguts. Per aquests motius, ha augmentat la incidència de malalties degeneratives i la possibilitat de morir lentament.

De vegades, s'arriba a la conclusió que davant de determinades malalties i situacions, poc podem fer per curar, però sí que podem fer molt per cuidar i alleujar el patiment a les persones que estan molt malaltes i en les que no és possible el seu guariment.

El fet de cuidar a totes aquestes persones que estan en situació de malaltia greu avançada i sense capacitat de guariment es diu cures pal·liatives.

Dit d'una manera més formal, s'enten per les cures pal·liatives la manera d'abordar la malaltia avançada i incurable que pretén millorar la qualitat de vida, tant dels pacients que afronten una malaltia com la dels seus familiars, mitjançant la prevenció i la disminució del sofriment, amb un diagnòstic precoç, una avaluació adequada i el tractament apropiat pel dolor i també d'altres problemes tant físics com psicològics i espirituals.

La societat europea de les cures pal·liatives diu que aquestes afirmen la vida i consideren la mort com a un procés natural, ni acceleren ni retarden. S'administren per mantenir la millor qualitat de vida possible fins al moment de la mort.

En aquest tipus d'assistència, la unitat de cura és el pacient més la família. És essencial incloure a la família completa per aconseguir que l'atenció al pacient sigui la millor possible.

L'equip d'atenció és multidisciplinari, això vol dir que la integren professionals de diferents disciplines; metges, infermeres, psicòlegs, treballadors socials i personal voluntari.

Per la situació avançada de la malaltia en què es troben els pacients, l'objectiu principal és controlar el dolor i altres símptomes físics (ofec, cansament, insomni...). Però també, es vol evitar el sofriment que donen els símptomes que no són físics, com ara el patiment emocional, i proporcionar el suport necessari per disminuir les preocupacions que afecten a la família i a la majoria dels pacients.

La cura dels pacients la fa l'equip de cures pal·liatives, els especialistes, els equips d'atenció primària i totes les persones de la xarxa sanitària que puguin sumar esforços per poder donar, entre tots, les millors cures al final de la vida a la persona i a la seva família.

En un inici, aquests equips estaven pensats per als pacients oncològics, o sigui, els pacients amb un càncer avançat. Avui en dia, s'ha vist que el sofriment en situació de final de vida afecta igualment a les persones que tenen una malaltia crònica avançada, com pot ser una insuficiència cardíaca, respiratòria, renal, hepàtica i totes les malalties neurològiques avançades, demències, Parkinson, malalties degeneratives... Les cures pal·liatives han de poder arribar a totes aquestes persones, si ho necessiten.

En resum, l'objectiu de les cures pal·liatives és alleugerir el dolor i els altres símptomes. No intenten allargar ni escurçar la vida, afirmen la vida i consideren la mort com un procés natural, tenen en compte els aspectes psicològics i espirituals, ofereixen un sistema de suport a la família per afrontar la malaltia del pacient i el seu propi dol.

Les nostres activitats

Festes de Nadal

Tot i que ja han passat gairebé 4 mesos, és hora de recordar totes aquelles activitats que es van realitzar durant les festes de Nadal.

La Coral de l'Esplai

Joves de l'Església Evangèlica

Cada Nadal, els joves de l'Església Evangèlica ens preparen alguna coseta. Aquest any ha sigut una petita representació que ells mateixos han escrit i interpretat, i on han participat des dels més petits fins als més grans.

Entrega de postals de Nadal de les Escoles de la Seu

Un Pare Noel molt ben acompanyat!

Aquest any, el Pare Noel tampoc ha vingut sol, l'ha acompanyat el grup Goig Dansa fent uns balls de benvinguda, des de les més petites del grup, fins a les més grans. Tot seguit, el Pare Noel va repartir els regals per a tots, inclús per a alguns nens que havien vingut a saludar-lo. Tota una sorpresa!

SSMM Els Reis Mags d'Orient

Concert de petits grans músics

Aquest Nadal hem tingut la gran oportunitat de poder escoltar concerts d'instruments interpretats pels fills de companys de l'Hospital.

TSJTSG. 3a trobada

Aquesta va ser la tercera trobada del projecte "Tots som joves, tots som grans". Aquesta vegada vàrem ser nosaltres que ens vam desplaçar a l'escola de La Salle, on els propis alumnes ens van ensenyar com és el seu dia a dia al centre.

TSJTSG. 4a trobada

Última trobada del projecte TSJTSG 2014-2015. Aquest cop, ens intentem posar a la pell de persones amb deficiències físiques i ens hem adonat de les barreres arquitectòniques que ens envolten.

Històries o contes

La mili

Aquest sóc jo, tenia vora 21 anys quan vaig pujar amb el meu germà bessó cap a la Seu d'Urgell per fer el servei militar. Els caps de setmana baixàvem a Oliana, a casa, on havíem nascut.

Vam començar dur, perquè vam passar 109 dies vivint al Pla de les Forques, en un campament de tendes de campanya rodones que vam instal·lar allà dalt. Fèiem classes teòriques i la instrucció.

Un 23 d'abril, que mai oblidaré, justament pel meu Sant, vam baixar a Lleida per preparar-nos per a la gran desfilada. Deu interminables dies assajant amunt i avall. Quan, per fi, va arribar la data assenyalada, el dia 2 de maig, tot vestit de blanc i amb uns esquís vam haver de desfilat pels carrers de Barcelona. Entre tu i jo, mai m'he posat uns esquís, però vaig desfilat com si fos un esquiador professional.

En finalitzar el servei militar, i gràcies al meu germà que va caure de la moto, em van trucar per fer 8 o 10 dies més.

Em sento afortunat perquè ens van donar molts mesos de permís i és que això de la *mili*, per a mi, va ser una pèrdua de temps.

JORDI TORRENT

Les nostres receptes

Canelons d'espínacs

Per les Sres. Remei Bover
i Rosalia Montané

Ingredients:

1 paquet de pasta de caneló	
1kg d'espínacs	Oli
1 ou	Pernil
Tomàquet	Formatge ratllat
Salsa beixamel	Sal

Agafem un paquet de canelons i el fem bullir amb aigua abundant durant 20 min. Els traiem i els deixem refredar sobre un drap de cotó (col·locant-los bé).

Mentre, agafem els espínacs i els posem en una cassola amb aigua i deixem que arrenquin el bull (5 minutets). Els retirem i els deixem escórrer bé. Els passem per la paella amb una mica de pernil, tomàquet i ou dur, prèviament tot tallat a dauets ben petits. Ja tenim el farcit.

Ara, hem de col·locar sobre cada caneló, una mica de massa i després cargolar-lo. A mesura que els tenim, els posem en una safata. Finalment, ho cobrim de beixamel i esburnegem una mica de formatge ratllat. Gratinem al forn i llestos per servir. Bon profit!

Remeis Casolans

L'all

Per les Sres. Remei Bover, Rosa Boix,
Visitación Lorenzo, Carmen Millán,
Montserrat Palau i Teresa Tarragona
i el Sr. Joan Corominas

L'all té propietats curatives, fins i tot medicinals!

És un antibiòtic natural, va bé per als fongs, per a la circulació i per a la tensió, fins i tot per al colesterol. Tots aquests beneficis són de l'all en cru, ja que en el moment que el cuinem perd propietats.

Si li hem de buscar alguna cosa negativa, podem dir:

- Causa mal alè, que es pot solucionar mastegant unes quantes fulles aromàtiques, com ara de menta.
- És irritant; les persones delicades de l'estómac han d'anar amb compte, doncs els hi pot fer passar una mala estona.

Els remeis casolans recollits provenen de l'experiència dels padrins i de la cultura popular. Cal recordar que no tenen una base mèdica o científica comprovada.

Parlem amb la gent gran

Remei Bover, Rosa Boix
i Conxita Pallarés

CUIDADORES

La Conxita, la Rosa i la Remei també van ser, com tantes dones de la seva generació, grans cuidadores, van vetllar i es van fer càrrec de familiars que ho van necessitar. Des d'aquest espai ens expliquen la seva experiència, com ho van viure, què entenen elles per cuidar i quines són les qualitats que hauria de tenir un bon cuidador.

Què significa per a vosaltres cuidar?

Significa ajudar, esforçar-se i donar a l'altre tot allò que necessita perquè estigui bé. Qui més qui menys de la nostra edat ha cuidat els pares, els sogres o els avis, i sempre a casa. La gent que vivíem als pobles cuidàvem els malalts a casa fins que es morien.

Quan nosaltres érem joves no hi havia residències o centres com el nostre, hi havia l'hospital i l'asil. Als pobles ho teníem una mica més complicat perquè hi havia poques opcions, pujava el metge les vegades que podia i ens ho havíem de combinar amb la família. Abans, per cuidar els pares o els avis que estaven a casa ens ho havíem d'organitzar molt bé, a pagès hi havia molta feina amb el bestiar, treballar la terra i la dona era la que més se'n cuidava dels malalts, però un cop enllestia les necessitats més bàsiques també se n'anava a treballar al camp o a fer l'hort.

Quines qualitats ha de tenir un bon cuidador?

No tothom té la capacitat per cuidar, depèn de la situació que tingui cadascú i de com sigui la persona que cuida i la que ha de cuidar.

Qui faci aquesta tasca ha de tenir cap, salut, paciència i qualitats humanes. És molt important, que si és la família la que es fa càrrec del malalt, el tingui present en tot i se senti estimat, s'ha de tenir molta sensibilitat i ser molt bona persona.

Creiem que una part de responsabilitat en la cura de la gent gran pertoca als fills, ells ens han de cuidar igual que en un altre moment hem fet els pares per ells.

Tothom pot cuidar?

Si volen sí, perquè no? També és veritat que depèn de com sigui la persona i del què faci. Moltes vegades, hi ha gent que podria fer-se càrrec del malalt, però la seva situació no li permet, bé perquè treballa o bé perquè no té prou salut. Pensa que moltes vegades la gent que es dedica a cuidar també és gent que té anys i això ja se sap, no és el mateix haver de cuidar a algú amb 40 que amb 65 anys.

Vau haver de cuidar a algú quan éreu joves?

Sí, qui més qui menys a casa tenia una persona que no estava gaire bé i que necessitava que la cuidessin. Hem tingut cura dels pares, dels avis, dels sogres i, més tard, del marit. Per descomptat, quan els fills eren petits també els vam cuidar i sempre hem estat presents quan ens han necessitat.

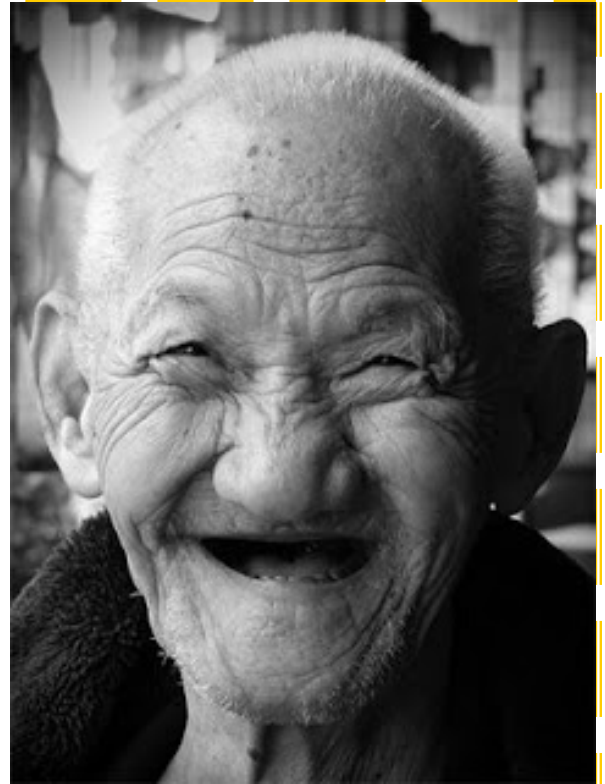
Creieu que actualment es cuida de la mateixa manera que fa 50 anys?

Ara és molt diferent, hi ha moltes més coses, la medicina ha avançat molt i també hi ha més abundància en general. Ara la gent fa més anys i les malalties també canvien. Quan nosaltres cuidàvem els pares i els padrins, ens feia l'efecte que no hi havia segons quines malalties. Ara hi ha molt càncer i moltes demències, abans se'n sentia a parlar molt de la tuberculosi, del tifus i de les malalties del cor. Les malalties que hi ha ara, potser sí que hi eren, però no les sabíem.

Perquè creieu que hem de cuidar les persones grans?

Perquè s'ho mereixen, per agrair tot el que han fet per la gent jove, pels fills i perquè qualsevol persona gran es mereix passar els darrers anys de la seva vida de la millor manera possible. Els pares mouen muntanyes pels fills, vetllaran per ells fins que puguin. El que espera la persona gran és que, si en algun moment de la vida ho necessita, també hi hagi una bona resposta per part d'aquests.

És important que hi hagi residències?

Fa anys no hi havia els recursos que hi ha ara, la gent de poble havia de tenir els padrins a casa, moltes vegades sols i amb el risc que poguessin caure mentre estaven treballant.

Quan nosaltres érem més joves hi havia molt suport per part de les monges, n'hi havia moltes i ajudaven molt a la gent que ho necessitava. Aquí, a la Seu, fins i tot anaven a vetllar les persones que estaven ingressades perquè la família pogués descansar. Els hi deien les vetlladores, avui en dia has de contractar a algú perquè faci tot això.

Totes tres venim al Centre de Dia, estem molt contentes de poder-ho fer, passem el dia i per la tarda marxem cap a casa. D'aquesta manera nosaltres tenim tot allò que necessitem, podem fer activitats, estar amb gent gran i els fills poden treballar i fer la seva tranquil·lament.

Asil

Recordem

El cinema

Considero el cinema com a una concentració d'arts. El cinema és un treball complex que reuneix elements de la pintura i de la literatura... Hom no pot parlar de cinema sense parlar de literatura, de teatre, de pintura i de música... Moltes arts es converteixen en una sola. Malgrat tot, una pel·lícula és una pel·lícula.

Akira Kurosawa

Cinemes Guiu acull les úniques sales de cine que hi ha actualment a la Seu. Fa anys, a la nostra ciutat, va haver-hi funcionant fins a cinc sales; el cine Valira, el cine Pifarré, el cine la Salle i d'acció catòlica, on emetien pel·lícules per a joves, i el cine cremat que estava situat al Pati Palau. Hem parlat i recordat aquells anys de cinema amb els nostres avis, ells ens han explicat com eren les sales, quines pel·lícules s'hi projectaven, quins eren els actors i les actrius d'aquella època o quin preu tenien les entrades, entre d'altres curiositats.

La visió que tenim molts de nosaltres de quan érem joves i començàvem a anar al cinema contrasta amb la normalitat que potser tenen els joves avui en dia. Per a nosaltres era una activitat exclusiva, poder veure en la pantalla gran les pel·lícules d'època, veure de tan a prop els actors i les actrius, era tota una festa! Sí, sí, baixar del poble un cop al mes per anar al cinema... era un privilegi que no tothom podia fer.

*<<L'escriptor necessita una ploma,
el pintor un pinzell,
el cineasta tot un exèrcit>>*

Orson Welles

*<<Per a mi el cinema són 400
butaques que s'han d'omplir>>*

Alfred Hitchcock

Ens assabentàvem de les pel·lícules amb les quartilles que cada cinema repartia pels comerços i pels bars de la Seu, allà hi constava el nom de la pel·lícula, una mica l'argument, els actors i els horaris. La cartellera gran estava a la porta del cinema.

Molts de nosaltres recordem amb certa nostàlgia aquella tarda de dissabte a la porta del cinema amb l'entrada de 15 pessetes i preparats per veure la pel·lícula. Anàvem cap al cine una estona abans, acompanyats pels amics o per la parella i amb la bossa de menjar a la mà, perquè, està clar, que no hi podia faltar, plena de cacauets, pipes o caramels. Això, amb els anys va anar canviant, perquè ja us podeu imaginar com quedava la sala després, oi?

Generalment la sessió de tarda començava cap a les 16 fins a les 21 hores. Es projectaven dues pel·lícules i, normalment, quan acabava la primera, es feia una pausa, li seguia el Nodo i després es projectava la segona pel·lícula. Molts joves solíem anar a aquesta sessió, quan acabava, sopàvem alguna cosa i anàvem al ball.

La sessió de la nit començava cap a les 22h i finalitzava a les 24h, en aquesta, acostumava a haver-hi força parelletes, un bon moment per donar-se la mà i poc més!

Cinema Valira

SEO DE URGEL

Presenta un doble programa de cine para los días 24 y 25 de Septiembre de 1949.

Sábado, 10'15 noche

Domingo, 5'30 tarde y 10'15 noche

1.º - La interesante producción

La mano del diablo

La fortuna y el amor, y como precio un alma.

2.º - NOTICIARIO NO-DO.

3.º - CARMEN MIRANDA la sensación brasileña triunfa de nuevo con sus tentadoras danzas y sus pegadizas canciones tropicales en

A la Habana me voy

La comedia alegre hilarante romántica, encantadora en majestuoso tecnicolor

Precios y notas de costumbre

Espectáculo autorizado sólo para mayores

Pronto: ENCANTOS DE JUVENTUD

EL BESO DE LA MUERTE

UN DESTINO DE MUJER

<<Si el cinema aconseguix que algú obliidi durant 2 segons que no ha pagat la factura del gas, llavors el Cinema ha aconseguit el seu objectiu>>

Billy Wilder

<<Ser director de cinema a Espanya és com ser torero a Japó>>

Pedro Almodóvar

Potser alguns joves us preguntareu com, un lloc com la Seu podia tenir funcionant tantes sales de cine... està clar que quan nosaltres érem joves, les comoditats i les tecnologies que hi ha avui en dia no existien. A les cases, i no a totes, hi havia ràdio, la televisió encara no havia arribat, i a la Seu i als pobles dels voltants, a part dels balls de diumenge i de les festes majors, poder veure una pel·lícula al cinema era un gran divertiment. De tant en tant, les sales projectaven pel·lícules en color i en cinemascop, tot un reclam! El cinemascop per als que no ho sapíeu era quan es projectava la pel·lícula en la pantalla gran i la imatge es veia molt més ampla. Us imagineu que era això per a nosaltres? Val a dir que, el fet que hi hagués tants militars vivint a la Seu també va servir per mantenir i fomentar l'activitat cinematogràfica dels cines durant aquells anys.

D'anècdotes mirant les pel·lícules també en tenim, alguns cops estaves atent al que passava a la pantalla quan de sobte saltava el carret de la pel·lícula i quedava tallada. Llavors encenien els llums i els connectaven. Els carrets de pel·lícules arribaven a la Seu quan ja feia temps que es projectaven en altres sales de Catalunya, els portaven en cotxe de línia fins aquí i alguns d'ells segurament no estaven perfectes. Algun cop la imatge no anava al mateix ritme que la veu o es tallava en algun punt de la pel·lícula.

També recordem aquelles parts de pel·lícules que havien estat censurades pel règim de Franco, i ja et pots pensar, un petó o alguna escena una mica més afectuosa del que consideraven que era bo per a la gent. Ja veus quines bestieses!

De títols de pel·lícules que anàvem a veure en tenim unes quantes; *Los diez mandamientos*, *La caída del Imperio romano*, *Los Hermanos Marx en el Oeste*, *Tiempos modernos* i *Lucas de la ciudad* de Charles Chaplin, *El secreto de los incas*, *El día más largo*, *King Kong*, *Espartaco* i *Cautivos del mal* de Kirk Douglas, les de Marilyn Monroe, *Con faldas y a lo loco*, *Cómo casarse con un millonario* o *Eva al desnudo*, entre d'altres.

Sensacions...

*Envellir és com escalar una gran muntanya:
mentre es puja, les forces disminueixen,
però la mirada és més lliure,
la vista més àmplia i serena.*

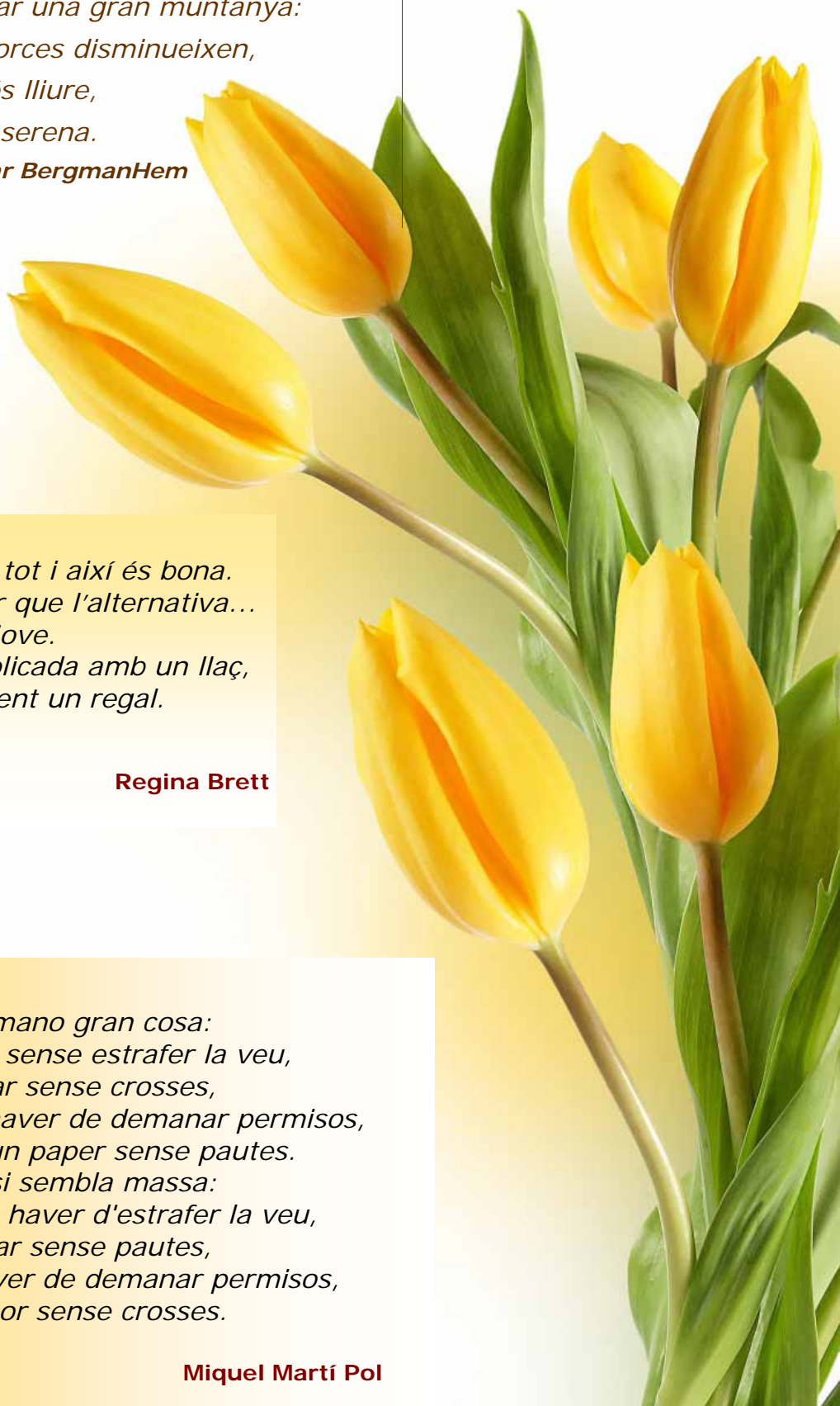
Ingmar BergmanHem

*La vida no és justa, tot i així és bona.
Arribar a vell és millor que l'alternativa...
morir jove.
La vida no està embolicada amb un llaç,
però segueix sent un regal.*

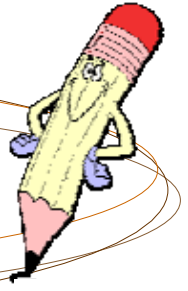
Regina Brett

*No demano gran cosa:
poder parlar sense estrafer la veu,
caminar sense crosses,
fer l'amor sense haver de demanar permisos,
escriure en un paper sense pautes.
O bé, si sembla massa:
escriure sense haver d'estrafer la veu,
caminar sense pautes,
parlar sense haver de demanar permisos,
fer l'amor sense crosses.*

Miquel Martí Pol

Oci i Cultura

Aparella

Malva
Tulipa
Ginesta
Gardènia
Flor de nit
Flor d'ametller
Lliri

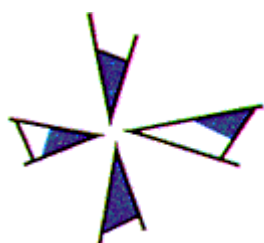

1 Flor d'ametller / 2: Lliri / 3: Malva / 4: Flor de nit / 5. Ginesta / 6: Gardènia / 7: Tulipa

Solucions:

fundació
sant hospital
la seu d'urgell